

EXPUNERE DE MOTIVE

Milioane de români au emigrat și au început o nouă viață în afara granițelor. Potrivit rezultatelor Recensământului Populației din octombrie 2011, 727.500 persoane care au răspuns chestionarului recenzorilor sunt plecate în străinătate. Însă, așa cum însuși Președintele Institutului Național de Statistică recunoaște, acestea reprezintă doar 30% din cifra reală. Potrivit datelor oferite de Eurostat, de fapt, aproximativ 2,2 milioane de români locuiesc peste hotare.

În contextul acestor cifre se evidențiază două teme de interes, care necesită dezvoltarea unor strategii. Vorbim pe de o parte despre consolidarea și promovarea identității etnice și învățarea și utilizarea limbii române peste hotare, iar pe de altă parte despre sprijinirea reîntregirii acelor familii dezbinat în urma plecării în străinătate a unuia sau a ambilor părinți.

În ceea ce privește prima temă expusă în rândurile de mai sus, considerăm că statul român are obligația de a susține concetățenii noștri de pretutindeni în vederea cunoașterii și manifestării identității culturale de origine, adaptarea la specificul fiecărei țări (cultura și limba vorbită în țara gazdă, sistemul educațional, piața muncii etc.) prin toate mijloacele pe care le are la dispoziție, cele mai elocvente în acest sens fiind, în opinia noastră, programele dezvoltate de sau cu sprijinul misiunilor diplomatice ale României peste hotare. În acest sens ambasadele și consulatele ar trebui să joace un rol activ în dezvoltarea unor soluții viabile pentru consolidarea comunităților românești și promovarea drepturilor și intereselor acestora, cu precădere în ceea ce privește accesul la educație al copiilor din familii stabilite în afara granițelor.

Referindu-ne la al doilea subiect care, în opinia noastră, ridică probleme, trebuie să menționăm că, potrivit situației prezentate la sfârșitul anului 2012 de către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, aproximativ 80.000 de copii aveau părinți plecați în străinătate. Dintre aceștia, 41% erau complet lipsiți de grija părintească: 22.993 aveau ambii părinți plecați, iar 9.991 proveneau din familii în care părintele unic susținător financiar era plecat. Numărul copiilor aflați singuri acasă și incluși în sistemul de protecție specială a ajuns la 3.346 (dintre care 827 în centre de plasament și 500 în grija asistenților maternali). O cifră neoficială spune însă că în România sunt de fapt 350 de mii copii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate. Cifrele devin și mai îngrijorătoare în contextul unei analize a ceea ce se întâmplă cu acești copii rămași singuri acasă. Specialiștii în domeniul asistenței și protecției sociale, medicii și psihopedagogii au arătat că mulți dintre acești copii au dezvoltat anumite

tulburări de comportament, printre care sentimentul de abandon, de nesiguranță, tristețe, anxietate, stări depresive, tulburări de atenție, dificultăți de adaptare, comportamente delictive, deteriorarea conduitei școlare (absenteism, abandon, rezultate slabe la învățătură) și chiar conduite sinucigașe. Recent, Camera Deputaților a adoptat modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, introducând obligativitatea pentru părinții care doresc să meargă la muncă în străinătate de a notifica autoritățile locale de acest lucru și a nominaliza persoana în grija căreia copilul va fi lăsat în toată această perioadă. Este un pas înainte, însă nu ne putem opri aici pentru că rămâne nerezolvată problema consecințelor asupra vieților acestor copii, cauzate de separarea lor de părinți. Cei mai mulți dintre aceștia sunt criticați pentru decizia luată, aceea de a pleca și a-și lăsa copiii acasă. Or această abordare este greșită.

În realitate, respectivele familii găsesc plecarea la muncă peste hotare singura soluție de a oferi copiilor lor un trai mai bun, existând în același timp o temere în rândul părinților în cauză de a-și aduce micuții în țările gazdă. O temere în acest sens o reprezintă educația lor și imposibilitatea de a se adapta într-o altă țară, mai ales în cazul copiilor aflați la o vârstă fragedă. În consecință, considerăm că datoria noastră, a celor care reprezentăm un factor decizional, este de a găsi soluții în vederea reîntregirii familiilor stabilite în străinătate, sprijinindu-le accesul la educație peste hotare.

Învățământul pentru românii care trăiesc în străinătate este reglementat, în prezent, în Legea Educației Naționale nr. 1/2011, la art. 11 alineatele (1) și (2). Potrivit acestor prevederi *”(1) Guvernul sprijină învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv. (2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate organiza unități de învățământ cu predare în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate, poate susține lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească.”* În contextul acestor reglementări, vorbim de Programul LCCR – predarea cursului de Limbă, Cultură și Civilizație Românească în unitățile de învățământ preuniversitare din statele membre ale Uniunii Europene, inițiat și demarat de Ministerul Educației Naționale prin Institutul Limbii Române. Potrivit datelor furnizate de către reprezentanții MEN, Proiectul LCCR a debutat în 2007, în Spania și Italia, pentru ca în anul școlar 2012-2013 acesta să fie extins în 4 țări (Italia,

Spania, Belgia – doar Comunitatea Franceză, Olanda), cu un număr de 9500 de elevi înscriși. Cursul predat în unități de învățământ preuniversitar din statele menționate este structurat în format de 2 ore pe săptămână și se adresează tuturor nivelurilor, respectiv preșcolar, primar, gimnazial și liceal. Programul este unul de lăudat și cu siguranță trebuie continuat, însă, în realitate, acesta prezintă anumite deficiențe în aplicare (unitățile de învățământ din țările gazdă sunt reticente în a accepta respectivele cursuri, chiar dacă există o înțelegere la nivel guvernamental), nu este implementat și în alte state unde comunitatea românească este numeroasă (cazul Marii Britanii, Germaniei, Franței, Irlandei, Ungariei etc.) și, nu în ultimul rând, el nu răspunde în totalitate necesității de a sprijini adaptarea la mediul din țara gazdă, în special pentru cei mici, unde cea mai importantă barieră o reprezintă limba oficială a statului respectiv.

Propunerea legislativă pe care am ales s-o supunem dezbaterii parlamentare vizează completarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011 cu o nouă secțiune, dedicată învățământului pentru românii din afara granițelor. Ceea ce propunem este ca Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul politici pentru relația cu românii de pretutindeni, în colaborare cu Ministerul Educației Naționale, să poată organiza unități de învățământ pe lângă ambasadatele sau consulatele României, acolo unde există spațiu în acest sens. Respectivul unități de învățământ ar urma să se adreseze copiilor care, potrivit prezentei legi, au împlinit vârsta legală pentru a fi înscriși în învățământul primar și ai căror părinți sau tutori legali fac dovada rezidenței/șederii în străinătate. Planurile cadru de învățământ și programele școlare ar urma să se elaboreze de către Ministerul Educației Naționale în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, iar certificarea competențelor dobândite de elevi să se realizeze conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale. Cursurile ar urma să se organizeze cu predare în limba română și într-o limbă de circulație internațională / limba oficială a statului respectiv.

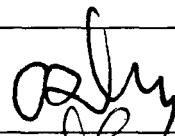

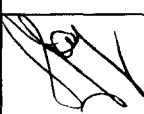
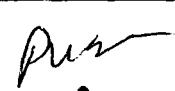
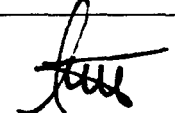

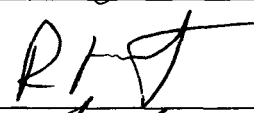

Considerăm că această propunere ar răspunde problemelor subliniate în prezenta expunere de motive.

În primul rând, copiii aflați la o vârstă fragedă s-ar putea adapta mai ușor având ocazia să învețe, într-un cadru instituționalizat și sub coordonarea unui profesor, limba oficială a respectivului stat (atât scris, cât și vorbit) și să primească mai multe informații despre țara gazdă. În același timp, micuții vor putea să asimileze cunoștințe despre limba și statul român și să studieze materiile pe care le-ar fi studiat în învățământul primar din România, făcând posibile

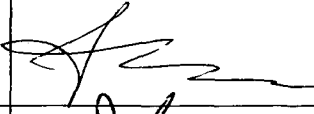
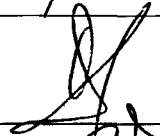
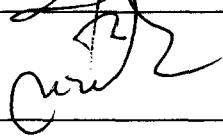
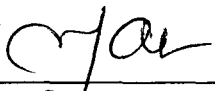

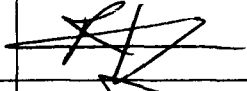
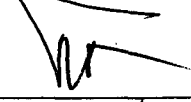
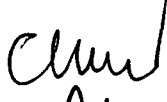
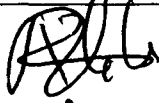
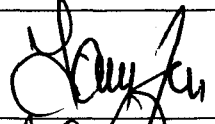

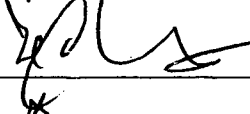
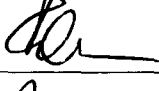

Considerăm că finanțarea învățământului organizat pe lângă ambasadatele și consulatele României ar putea fi asigurată de către Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul politici pentru relația cu românii de pretutindeni, din fondurile alocate din bugetul de stat pentru programele și proiectele privind sprijinirea românilor de pretutindeni.

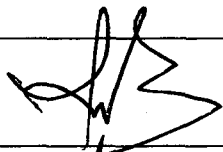
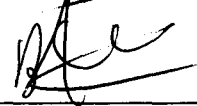

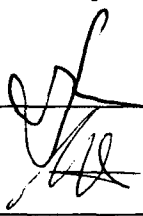
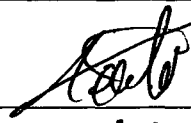
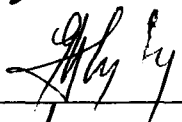
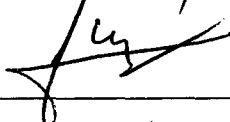
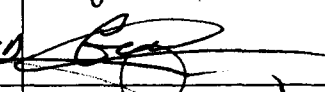
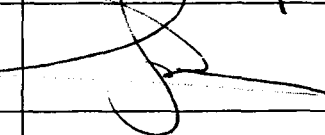
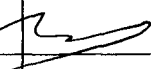

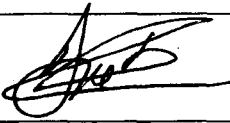
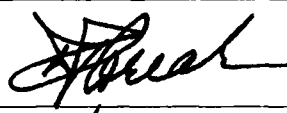
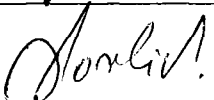
Având în vedere cele expuse înaintăm spre dezbateră și adoptare prezenta propunere legislativă.

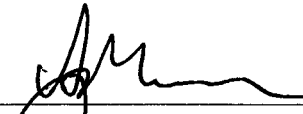
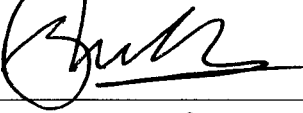
Inițiatori:

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE	FORMAȚIUNE POLITICĂ	SEMNĂTURA
1.	DUMITRU Ovidiu Ioan	neafiliat	
2.	TARARACHE Mihai	neafiliat	
3.	BLĂJUȚ Viorel	neafiliat	
4.	MIHAI Aurelian	neafiliat	
5.	PUȘCAȘ Iacob	neafiliat	
6.	MARIAN Ion Cristinel	neafiliat	
7.	Grecea Maria	PNL	
8.	Nicoară Romeo	PNL	
9.	ROTARU RĂZVAN	PC	
10.	Marloca Stefan	PP AD	

INITIALE

11.	COTORA ION	PSD	
12	CĂPĂŢĂŢĂ IONEL	PSD	
13	MIHĂILESCU J ^{tu} ₂	PP-DD	
14	DRAGOMIR MARIA	PP-DD	
15.	DEACONU MIHAI	PP-DD	
16.	CIUHODARU TUDOR		
17.	Ionaseo Răzvan Ionut	(PSD) UKPR	
18	TUDORACHE DANIEL	PSD	
19.	Gnoche Choricea	P.S.D.	
20	ZRATI RADU	PNL	
21	MALCA AETAN	PP-DD.	
22	HULEA IOAN	PP-DD	
23.	MELINTE ION	PSD	
24.	Condurache Carmen Florina	PP-DD	
25.	Andea Petru	PSD	

26	SMARANDACHE MIRELA	PSD	
27	BUCUR LUN	UNPR	
28	Doman Georgehe	PSD	
29	Calupei FL	AC	
30	CIOARA CETRA	PC	
31	ANGHEZ GABRIELA	PP-DD	
32	TUSA DIANA	NEAFIAT	
33	Gust-Botoniu Florentina	~~PSD~~	<del></del>
34	Seia elinor	P.S.D	
35	DOLHA MIRCEA	PNL	
36	VIORIANU ELENA RANONA	PNL	
37	Jacoma Mihai Bogdan	PSD	
38	FLOREA DANIEL	PSD	
39	Radu VASILICA	PSD	

40	ANA BIRCHAU	PSD	
41	MIHAILESCU ION BOGDAN	PSD	
42.	BARBUZESCU DANIEL	PSD	